

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne dni in praznike. — Inzerati do 80 petič vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inzerati petič vrst a Din 4. — Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za izvozništvo Din 25.— Rokopisni se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Pozdravljeni, sokolski vitezi!

Politični obzornik

„Narodni socialni blok“

Novo politično organizacijo je osnoval v Zagrebu profesor Fran Šojat. Na sestanku v Zagrebu 29. junija je bilo zaključeno, da se bo ta nova politična organizacija imenovala »Narodni socialni blok«. Sedež organizacije in začasnega glavnega odbora bo Zagreb, v vseh banovinskih mestih pa se imajo osnovati podobori. Na sestanku, ki se je vršil v prostorih »Kolas«, je bila izglasovana resolucija, ki obsega 7 točk. Težina te resolucije je v prvih dveh točkah, ki se glasi: »1. Zunanja in notranja situacija zahtevata neodložljivo konsolidacijo naše države. Za to konsolidacijo je potrebno, da se združijo vsi pozitivni in konstruktivni elementi Hrvatov, Srbov in Slovencev. 2. Brez ravnopravne in polnopravne udeležbe Hrvatov v vodstvu državnih in narodnih poslov se ne more izvesti te konsolidacije. Da se tudi Hrvate pridobi za to sodelovanje, je potrebno, da se v prvi vrsti oživotvorijo najširše banovinske autonomije (samouprave), da bi se preko teh samouprav zajamčil ne samo Hrvatom, marveč tudi Srbom in Slovincem neovirani nacionalni, kulturni, gospodarski in socialni razvoj. Da se more to izvesti v polnem obsegu, se mora razširiti delokrog bana in banovinskega sveta tako, da lahko izdajata v vseh vprašanjih — razen onih, ki se tičejo države kot celote — ban in banovinski svet polnopravne odločitve.« — Iz letakov, ki jih razpošilja profesor Fran Šojat, se da sklepati, da je »Narodni socialni blok« naperjen proti hrvatskemu narodnemu pokretu dr. Mačka. V enem izmed teh letakov, ki nosi naslov »Hrvatski narodele«, namreč čitamo: »Iz tega »Nista« izšli su svi ti »slajbeci« (Stjepan Radić je nekoč rekel, da ne bo odpel »slajbca«, da bi se pogajal. Op. ured.), svi ti »čekašci« (Dr. Maček se je nekoč izrazil: »Možemo čakati, ako treba, još sto godina.« Op. ured.), pa če oni vrlo brzo u to »Nista« natrag utonuli, jer oni nisu kadri voditi realnu politiku...« Ne verjamemo, da bi imele Šojatova akcija kak pozitiven uspeh.

„Naša misel“

Pravkar je izšla dvoštevka (12. in 13.) mladinskega kulturno-političnega lista »Naša misel«. Vsebina lista je prav zanimiva. Uvodnik razpravlja o ljubljanskem katoliškem mladinskem tabornem in sokolskem manifestaciji in izvaja iz njih zaključke. Prav umesten in čisto primeren je članek »Praga nas uči«. Pisan je s toplo ljubeznijo do bratskega češkoslovaškega naroda in češkoslovske republike. Prav pametne in trezne so misli, iznešene v članku »Škodljiva borba«. Kdor se hoče pravilno poučiti o slovaškem vprašanju, naj čita obširno razpravo o tem problemu v listu. Razprava »Totalitarizem in demokratska država« bo široko javnost gotovo živo zanimala, saj je tema dana v ospredju vseh javnih diskusij. Takisto bodo vzbudili pozornost članki »Praga, središče slovanstva in sokolstva«, »Ideje in njih nosilci«, »Nacionalisti — komunisti — klerikalci« in »Sodobna Rusija«. Pokopnemu goriskemu borcu je posvečen pogled nekrolga. Razen člankov in razprav objavljamo list še celo vrsto zanimivih beležk in objav. — »Naša misel«, ki je glasilo naše akademске mladine, toplo priporočamo. Naj bi ne bilo nobenega somisljenika-inteligenca, ki bi ne podprl z naročnino ta list našega akademskega naroda. Naročnina znaša za vse leto 18 din, malenkost, ki jo zmore pač vsakdo. Uprava se nahaja na Groharjevi cesti št. 2.

Poziv

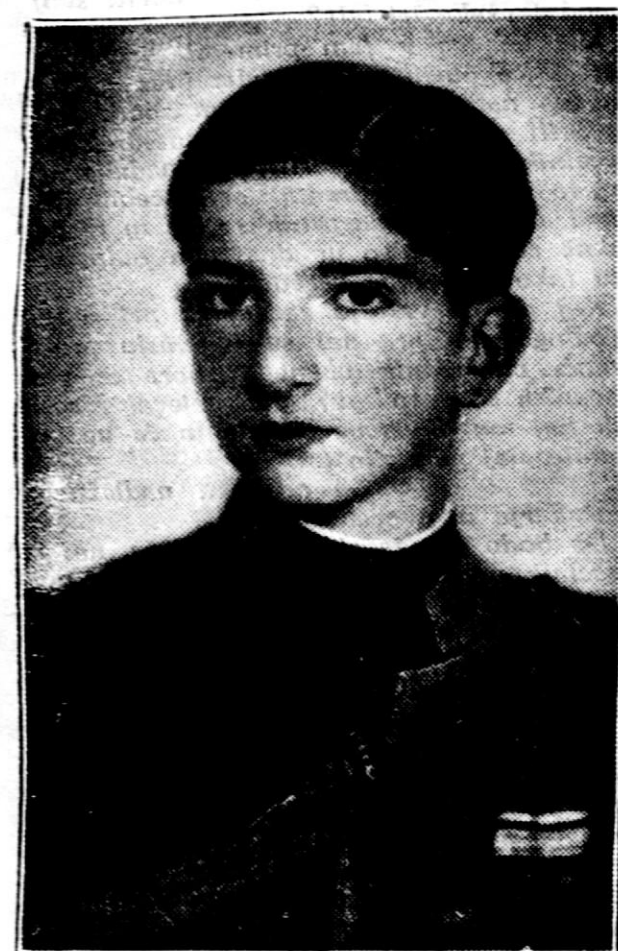
„Koroškega Slovencea“
Glasilo naših koroških rojakov »Koroški Slovenec« izhaja neovirano dalje in se tiška, kakor prej, na Dunaju. V eni svojih zadnjih števil je objavil na vidnem mestu debelo tiskan tale poziv: »Prijatelj! Rojaki! Narodni socializem je nemško gibanje. Korenine narodno-socialističnega pokreta so v večstoletni nemški zgodovini. Narodni socializem kakor fašizem nista nikako blago za druge narode. Kot Slovenci in državljani Velike Nemčije pa bomo dobri učenci in šoli nemškega narodnega socializma in se učimo: Narodne zavednosti! Narodne discipline! Narodne vzajemnosti!«

Ponesrečen atentat na generala Miajo

Pariz, 8. jul. o. Iz Valencije poročajo, da je bil včeraj jutraj izvršen atentat na generala Miajo, ki pa k sreči ni uspel. Nekaj milicionov je oddalo proti generalu v ulici San Paulo več strelav. Dva generalova spremljevalca sta bila ranjena, general sam pa je ostal nepoškodovan.

Borzna poročila.

Izvozniki
Carij, 8. julija. Beograd 10. Pariz 12.145. London 21.60. New York 437.75. Bruselj 74.125. Milan 23.05. Amsterdam 241.025. Berlin 176.90. Dunaj 21. Praga 15.125. Varšava 82.25. Bukarešta 235.

Ljubljana, 8. julija.

Mogočna sokolska manifestacija v Pragi, največja v zgodovini sokolstva, nepozabna revija sokolske moči, neomajne volje do dela in svobodnega življenja, je zaključena. Ves kulturni

svet je moral priznati, da je velika slovaška sokolska vojska vzorno organizirana in disciplinirana, da jo družijo globoka ljubezen do slovaške zemlje, trdna vera v njeno veliko poslanstvo, pa tudi neomajno zaupanje v zmago demokracije. Še noben vsesokolski zlet ni tako jasno pokazal v težkih bojih preizkušene in prekaljene moči velike slovaške sokolske družine, njene življenjske upravičenosti in potrebe kakor letošnji. To je pa tudi razumljivo, saj živimo v nemirnih časih presnavljanja sveta v socialnem in idejnem pogledu, živimo v časih, ko odločata le železna volja in trdna vera v zmago pravične stvari. In slovaško sokolstvo je v zibelki slovanstva, v zlati Pragi, prepričevalno in jasno kakor še nikoli pokazalo vsemu svetu, da zaman butajo ob njegove strnjene vasti valovi sovražnikov, da stoji še krepkeje in še odločnejše, kakor je stalo doslej v boju za svojo sveto, pravično stvar, za velike cilje sokolskega pokreta.

Nepozabni dnevi vsesokolskega zleta v Pragi so za nami. Naši vrli Sokoli in Sokolice ter naš sokolski naraščaj, se vračajo iz Prage, kjer so občutili vso toploto bratske ljubezni, kjer jim je bil prirejen tako prisrčen, navdušen brat-ski sprejem, kakor zna sprejemati le sokolsko srce v sokolskem duhu utripajoča srca. Z neizbrisnimi spomini na nepozabne dneve vsesokolskega zleta se vračajo naši udeleženci te edinstvene epoee sokolskega duha in sokolske moči v belo, sokolsko Ljubljano,

da nas še bolj utrdijo v prepričanju, da ni sile na svetu, ki bi mogla zaježiti zmagovito pot sokolske misli. Sokolska Ljubljana bo sprejela svoje Sokole in Sokolice ter svoj sokolski naraščaj tako, kakor je znala pokazati svoje navdušenje vedno, kadar je šlo za manifestacijo njenega pravega lica. Večno živi sokolski duh, ki je razprostrl svoja mogočna krila nad zlato Prago, ko so utripali v nji stotisoči sokolskih src, bo zaplaval danes tudi nad Ljubljano.

Udeleženci vsesokolskega zleta v Pragi iz sokolske župe Ljubljana se vrnejo danes ob 16.10. Zberimo se pred glavnim kolodvorom in pokazimo jim, da smo bili v duhu z njimi, da smo tudi mi doživljali triumf sokolske misli.

Članstvo in naraščaj sokolske župe Ljubljana se vrne iz Prage danes ob 16.10. Pozivamo članstvo in naraščaj ljubljanskih in okoliških sokolskih društev, da prisostvujejo sprejemu v krojih s prapori na glavnem kolodvoru. Zbirališče ob 16. pred kolodvorskim restavracijskim vratom.

Po pozdravu na kolodvoru krene sprevod po Masarykovi in Miklošičevi ulici na Marjini trg, potem pa po Prešernovi, Aleksandrovi in Belweisovi na telovadnico Ljubljanskega Sokola v Tivoliju, kjer bo razhod. Vabimo tudi ostalo nacionalno javnost, da se udeleži sprejema.

Vojni dobrovoljci! Danes v petek, ob 16.10. prispejo v Ljubljano z vsesokolskega zleta naši Sokolci, Sokolice in Sokoli. Naša organizacija se sprejema korporativno udeležiti in pozivamo tudi vso jugoslovensko javnost, da sprejme dostojno naše sokolske viteze. Na sokolskem zletu v Pragi je bila naša iz sokolske vzgoje rojena dobrovoljska ideja: osvobodjenje in uedinjenje slovaških narodov vnovič potrjena. V Pragi smo v bojih preizkušeno bratstvo s češkoslovaškim narodom vnovič obnovili in vsemu svetu javno povedali, da ostane slovaška vzajemnost taka, kot je bila utrjena z dobrovoljci in legiorarji v vojni za osvobodjenje. Zato je dolžnost vsakega pravega jugoslovana, da dostojno sprejme v beli Ljubljani one Sokole, ki so imeli srečo, manifestirati naše bratstvo in edinstvo s Čehoslovaki v Pragi pred vsem svetom. Sreska organizacija vojnih dobrovoljcev v Ljubljani.

Kjuseivanov o bolgarski politiki:

Bolgarija hoče mir in red

Prijateljski odnošaji z vsemi balkanskimi državami omogočajo vladi, da se posveti notranji učvrstitvi države — Prijateljstvo z Jugoslavijo je najevrstejši steber miru na Balkanu

Sofija, 8. julija. AA. Bolgarska brzojavna agencija poroča: Ministrski predsednik in zunanji minister dr. KJuseivanov je imel sredi v Sobranju govor v debati o prestolnem govoru. KJuseivanov je rekel, da vlada pravično izjava zakone, dviga avtoriteto oblasti in ščiti mir v notranjosti. Tak politika in rodoljubje bolgarskega naroda so nam omogočili, da smo zopet vzpostavili varnost in mir v domovini, vendar pa smo omejili nekatere svobode, določene po ustavi. Storili smo pa to v korist bolgarskega naroda. Leta 1935. je vlada obhvalila proglas, v katerem pravi, da bo proučila možnost in pogoje za sodelovanje naroda v vladi. Nikdar nismo mislili, da v okviru ustave uvedemo kak drug kot pa demokratski režim. Vsak drugi sistem je namreč nasproten tradicijam bolgarskega naroda. Bilo pa je potrebno ustvariti novo obliko demokracije, ki lahko združi vse politične in socialne sile. Predvsem pa je hotela vlada ohraniti vzajemnost in neodvisnost med tremi vrstami izvajalcev držav-

ne oblasti. V slučaju spora med temi tremi oblastmi sodeluje vodja države kot razsodnik tega spora.

Prva naloga vlade je bila, da zavaruje bolgarske meje in da zagotovi trajen zunanji mir. Državo hoče zavarovati pred vsemi mednarodnimi spori. Dasi je bil prestol Društva narodov zelo omajen, hoče Bolgarija ostati zvesta tej ženevski ustanovi, ker vidi v njej zaščitnik šibkejših držav. Vlada pred nami je vodila nejasno zunanjo politiko. Mi pa smo se podali na pot miroljubnega sodelovanja in sporazumevanja s posameznimi sosednimi državami. To politiko so pravilno razumeli in jo spoštujejo naši balkanski sosedje ter je tudi rodila dobre sadove. Sedaj je zopet zraslo zaupanje v Bolgarijo in njem mednarodni pomen se je dvignil. To je naši vladi omogočilo, da smo sklenili pogodbo o večnem prijateljstvu z Jugoslavijo. Ta pogodba je odprla nove strani v zgodovini obeh držav, to je strani pripravnega prijateljstva in miroljubnega sodelovanja.

Naši prijateljski odnošaji s Turčijo so nekaj časa nekoliko trpeli, vendar pa se sedaj razvijajo odnosi v duhu pakta pogodbe o večnem prijateljstvu iz leta 1925.

V zadnjih dveh letih smo z Rumunijo obnovili pogajanja za razčiščenje vseh spornih vprašanj. Upamo, da se bodo ta pogajanja kmalu zaključila z zadovoljivim sporazumom v vseh vprašanjih in da se bodo naše prijateljske vezi z Rumunijo okrepile.

Prav tako upamo tudi, da bomo z vzajemnim popuščanjem kmalu zadovoljivo uredili vsa sporna vprašanja z Grčijo. Predsednik grške vlade Metaxas je že izpričal svoje prijateljsko razpoloženje, ko je pristal na to, da naj se gospodarska vprašanja izločijo iz ostalih vprašanj. Na ta način se vlada lahko sedaj pogaja z Grčijo za trgovinski sporazum in bolgarski poljedelski pridelki bodo našli nov trg.

Bolgarija vzdržuje prijateljske zveze z vsemi vesilami, ker želi povečati izvoz bolgarskih pridelkov. V tem smislu smo že

dosegli sijajne uspehe. Pa tudi z vsemi drugimi državami, posebno s Poljsko, Češkoslovaško, Švico, Madžarsko itd. smo v dobrih gospodarskih in kulturnih zvezah, ki se iz dneva v dan širijo. Svečano in iskreno izjavljamo, da je politika moje vlade popolnoma neodvisna in da jo vodijo samo vidiki, da je treba bolgarski narod čim bolj zaščititi. S tako politiko bolgarski narod ne bo več tvegal, da bi se boril in prelivljal svojo kri za tuje koristi. Zunanja bolgarska politika izključuje sleherna presečenja.

Vse to je privedlo do tega, da si je Bolgarija povsod zopet pridobila popolno zaupanje in da so njene meje s sporazumom z balkanskimi državami zajamčene. Tako imamo sedaj vse pogoje za koristno delo v domovini. Državni proračun je dejansko v ravnotežju. Vlada je začela z javnimi deli, ki bodo podprla narodno gospodarstvo in zadostila kulturnim potrebam države. Svoj govor je KJuseivanov zaključil s pozivom, za edinstvo vsega naroda.

Japonski protest v Parizu

Zasedba otočja Paracelsus je Japonce hudo razburila

Tokio, 8. jul. o. Francoški poslanik je bil danes pozvan v zunanje ministrstvo, kjer mu je minister Ugaki izročil protestno noto japonske vlade proti zasedbi otočja Paracel. Japonska vlada zahteva v svoji noti, naj se francosko vojaštvo takoj umakne s tega otočja.

Pariz, 8. jul. AA. Kitajski veleposlanik je včeraj izjavil zunanjemu ministru Bonnetu, da spada otokje Paracel pod suverenost Kitajske. Bonnet mu je odgovoril, da so anamski odelki zasedli otokje samo zato, da se zagotovijo varnost plovice parnikov iz raznih držav. V zadnjem času je namreč postala plovba v tem delu morja zelo nevarna. Bonnet je tudi omenil, da se zaradi osebne varnosti potnikov potrebno, da se zgrade na otoku svetilniki in vremenslovske in radiotelegrafске postaje. Prepričati se morajo tudi nezakonitosti ribičev, ki žive na teh otokih. Zato so tja poslali dva oddelka anamskih orožnikov.

Tokio, 8. jul. br. Ob obletnici japonsko-kitajske vojne je izdal japonski cesar proglas, v katerem se zahvaljuje junaki japonski vojski, nato pa opozarja, da na

Proglas japonskega cesarja

Daljšem vzhodu tako dolgo ne more biti miru, dokler ne bo odstranjen na Kitajskem komunistično usmerjeni in protijaponski režim. Japonska želi iskreno sodelovanje s Kitajsko, ker se zaveda, da bi bilo najboljšje jamstvo trajnega miru in prijateljstva sožitje; ker pa s sedanjim kitajskim režimom noče imeti nobenega opravka, je treba računati se z dolgotrajno vojno. Zato poziva narod, naj se nadalje prenaša vse težave, ki jih povzroča vojna, in naj z vsemi sredstvi podpre vlado pri njeni težki nalogi, da bo dosežen cilj, ki si ga je zastavila, veličina in blagostanje japonskega naroda.

Peking, 8. jul. AA. Oddelci nerednih kitajskih čet je danes napadel električno centralo, 20 km daleč od Pekinga. Pretrgali so električni vod in je bil Peking več ur brez električne luči. Obital je tudi vse delo v tovarnah, ki je vezano na električni tok. Oddelci teh kitajskih čet je odvedel s seboj tudi 29 stražnikov, ki so stražili električno centralo.

Pred sestankom čsl. parlamenta

Po končanem sokolskem zletu se bodo sedaj pospešeno nadaljevala pogajanja o narodnostnem statutu

Praga, 8. julija. AA. Politični odbor ministrov je imel včeraj sejo, na kateri je razpravljajal o zadnjih razgovorih Hodže z zastopniki manjšin in opozicije. Sklenjeno je bilo stopiti v stik s predsedstvom parlamenta, da bi se lahko čimprej začele parlamentarne seje. Splošno menijo, da se bo narodnostno vprašanje kmalu ugodno rešilo, če se bodo pogajanja nadaljevala tako kakor dosedaj. Češkoslovaški parlament se bo vsakega sestal 20 ali 21. t. m.

Predsednik vlade dr. Hodža je včeraj sprejel sudetska narodna poslanka Petersa in Soša in z njima razpravljajal nekatera vprašanja, ki se nanašajo na zadnje občinske volitve. Dr. Hodža se v soboto in nedeljo ne bo udeležil jubilejnih svečanosti na Slovaškem, ampak bo ostal v Pragi, kjer bo nadaljeval pogajanja z zastopniki sudetske nemške stranke.

Francoški minister za narodno zdravje Marc Rucard je včeraj popoldne obiskal zunanjega ministra Krofto, nato pa še pred-

30 milijonov Kitajcev izgubilo življenje

London, 8. jul. o. Po statističnih podatkih, ki jih je zbral posebni poročevalec »Daily Expressa«, je med vojno na Kitajskem izgubilo doslej življenje okrog 30 milijonov Kitajcev. Po večini so postali žrtev poplav, lakote in raznih epidemij. Vojna z Japonci je Kitajce stala doslej že 700 milijonov funtov sterlingov.

enakopravnosti in respekta večine. Vi vladajte in lahko delate, kar hočete. Nič ni lažjega od tega. Na kraju vam postavijo še spomenik.

I. K.

DNEVNE VESTI

Diplomiranci so bili na filozofski fakulteti v Ljubljani v junijem terminu 1938-39. št. kandidati in kandidantke: Abčan Marija (pedagoška skupina), Bačič Djurdica (romanska skupina), Budnar Ana (biološka skupina), Čeh Rudolf (romanska skupina), Dolenc Herman (romanska skupina), Dolničar Marija (germanska skupina), Gabrovšek Tatjana (romanska skupina), Gasparini Ante (kemistijska skupina), Glavič Valerija (skupina za nar. jezik in književn.), Grun Jaznež (klasična skupina), Hraštja Franc (skupina za občo zgodovino), Javornik Danica (pedagoška skupina), Jeglič Jostina (geografska skupina), Jenko Zdenka (geografska skupina), Kerencič Alojzij (pedagoška skupina), Klementič Alojzij (klasična skupina), Kober Ivana (pedagoška skupina), Kunc Milena (matematiška skupina), Langus Milan (kemistijska skupina), Lešcar Herman (pedagoška skupina), Levec S. Valtruda (romanska skupina), Magolič Marija (romanska skupina), Manojlin Vitalij (geografska skupina), Močnik Anton (matematična skupina), Oražem Milena (germanska skupina), Pavlič Anton (skupina za nar. jezik in književn.), Rakovec Milan (filozofska skupina), Savinski Hermine (germanska skupina), Štalič Majda (romanska skupina), Šuklje Ana (matematična skupina), Šunko Flora (germanska skupina), Tavžar Nasa (romanska skupina), Tomasič Silvestra (germanska skupina), Učar Jožef (matematična skupina), Verbič Marija (skupina za občo zgodovino), Volk Rudolf (pedagoška skupina), Wildmann Oton (germanska skupina), Zwitter Martina (kemistijska skupina).

1.500.000.000 din za tri nove železnice proge. Generalni direktor državnih železnic inž. Nikola Gjurčić je dal novinarjem daljšo izjavo o gradnji treh novih železniških prog: Kraljevo-Banjaluca, Sušak-Karlovac in Črnomelj-Vrbovsko. Stroški bodo znašali poldrugo milijardo in denar se bo dobil iz novega velikega posojila za javna dela. Namen nove železnice proge Črnomelj-Vrbovsko je povežati kraje dravske banovine in njeno železniško omrežje z glavno progo proti Sušaku. Predračunski stroški za to progo bodo znašali 120 milijonov din. Vse tri nove proge naj bi bile zgrajene v 6 letih.

KINO SLOGA — Telefon 27-30.
Danes poslednjič
vesela smehopolna komedija
FANFARA LJUBEZNI
Predstave ob 16., 19.15 in 21.15 uri.

Iz Beograda v Dubrovnik v 16 urah. Prihodnji teden začno voziti na progi Beograd-Dubrovnik motorni vlaki. V motornem vlaku je prostora za 89 potnikov. Ti vlaki bodo v našem železniškem prometu izjemno posebne vrste. Z motornim vlakom se bo namreč lahko vozilo z brezplačnimi vozovnicami 12 potnikov, pa tudi ti bodo morali kupiti vozne listke za svoja mesta. Za vožnjo z motornim vlakom bo namreč treba plačati ceno brzovlaka, poleg tega pa še posebno doplačilo za rezervirano mesto. Vožnja z motornim vlakom iz Beograda do Dubrovnika bo trajala 16 ur.

Prihodnji profsorski kongres bo v Sarajevu. V sredo zvečer je bil profsorski kongres v Subotici zaključen. Sklenjeno je bilo, da bo prihodnji kongres Jugoslovenskega profsorskega združenja v juniju 1939. v Sarajevu.

Nerednosti v poštnem prometu. Ze večkrat se je pripetilo, da naše uradništvo ni prejelo pošte iz Celja, čeprav je bila pravčasno oddana. Tako je bilo tudi v sredo. Pismo je bilo oddano v Celju na pošto ob 22.45, torej pol ure pred odhodom vlaka, pa je prišlo v Ljubljano šele večer popoldne. Prosimo pošto upravo, da napravi red, ker se te nerednosti pojavljajo prepočesto in se nam zelo čudne.

Razpisane službe banovinskih cestarjev. Banska uprava dravske banovine razpisuje 4 mesta banovinskih cestarjev in sicer za progo od km 7.000 do km 12.500 banovinske ceste št. 1/31 Smarje pri Jelšah — Prelasko — Zupcevec — Brežice zveza z dr. ž. avtocesto št. 2, za progo od km 17.302 do km 22.950 banovinske ceste št. 1/31 Smarje pri Jelšah — Prelasko — Zupcevec — Brežice zveza z državno cesto št. 2 za progo od km 14.370 do km 15.600 banovinske ceste št. 2/189 Trbovlje — Zidani most — Sevnica — Rajhenburg — Videm, od km 8.000 do km 35 banovinske ceste št. 1/284 Sevnica — Planina — Lesično, od km 0.000 do km 0.638 banovinske ceste št. 1/295 Sevnica — Radna ter dovozna cesta na železniško postajo Sevnica in za progo od km 2.060 do km 4.500 banovinske ceste št. 2/290 Brežice — Sp. Pohaniča — Zdole od km 0.120 do km 6.330 banovinske ceste št. 1/291 Brežica — Dečna sela — Sromlje in dovozna cesta na železniško postajo Brežice. Prosnje je treba vložiti najkasneje do 15. avgusta pri okrajnem cestnem odboru v Brežicah.

Susak dobil avtomatno telefonsko centralo. Na ponovno intervencijo ekspoziture Trgovske zbornice na Susaku, naj bi Susak čimprej dobil avtomatno telefonsko centralo, je prišel z merodajnega mesta odgovor, da se prihodnje leto, prej ko bo, treba urediti vse formalnosti o najetu posojila za financiranje dela. Načrti so že pripravljeni, samo denarja še ni.

Za znanje trošarin na pivo. Na V. glavni skupščini Zveze pivovarniške industrije kraljevine Jugoslavije, ki je bila 6. t. m. v Beogradu in ki so se je udeležili zastopniki skoraj vseh pivovarj v naši državi, je predsednik dr. Gramberg naglašal, da si je Zveza zadnja leta nepristojno prizadevala, da bi se položaj pivovarniške industrije v naši državi izboljšal. Polozaj te panoge industrije je še vedno zelo težak. Konzum piva se je sicer nekoliko povečal, toda javna bremena so še vedno previsoka. Pivovarnarji zahtevajo v prvi vrsti znižanje trošarin na pivo, ki je največja ovira, da se pivovarniška industrija ne more uspešno razvijati. Država bi s tem prav nič ne izgubila na dohodkih, temveč celo pridobila, ker bi se konzum piva celo povečal, če bi se pivo pocenilo.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večina jasno in toplo vreme. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Splitu 34, v Beogradu 31, na Rabu 30, v Sarajevu in na Visu 28, v Zagrebu 27, v Ljubljani 25,2, v Mariboru 25. Davi je kazal barometer v Ljubljani 767,0, temperatura je znašala 16,2.

Iz Beograda v Dubrovnik v 16 urah. Prihodnji teden začno voziti na progi Beograd-Dubrovnik motorni vlaki. V motornem vlaku je prostora za 89 potnikov. Ti vlaki bodo v našem železniškem prometu izjemno posebne vrste. Z motornim vlakom se bo namreč lahko vozilo z brezplačnimi vozovnicami 12 potnikov, pa tudi ti bodo morali kupiti vozne listke za svoja mesta. Za vožnjo z motornim vlakom bo namreč treba plačati ceno brzovlaka, poleg tega pa še posebno doplačilo za rezervirano mesto. Vožnja z motornim vlakom iz Beograda do Dubrovnika bo trajala 16 ur.

Prihodnji profsorski kongres bo v Sarajevu. V sredo zvečer je bil profsorski kongres v Subotici zaključen. Sklenjeno je bilo, da bo prihodnji kongres Jugoslovenskega profsorskega združenja v juniju 1939. v Sarajevu.

Nerednosti v poštnem prometu. Ze večkrat se je pripetilo, da naše uradništvo ni prejelo pošte iz Celja, čeprav je bila pravčasno oddana. Tako je bilo tudi v sredo. Pismo je bilo oddano v Celju na pošto ob 22.45, torej pol ure pred odhodom vlaka, pa je prišlo v Ljubljano šele večer popoldne. Prosimo pošto upravo, da napravi red, ker se te nerednosti pojavljajo prepočesto in se nam zelo čudne.

Razpisane službe banovinskih cestarjev. Banska uprava dravske banovine razpisuje 4 mesta banovinskih cestarjev in sicer za progo od km 7.000 do km 12.500 banovinske ceste št. 1/31 Smarje pri Jelšah — Prelasko — Zupcevec — Brežice zveza z dr. ž. avtocesto št. 2, za progo od km 17.302 do km 22.950 banovinske ceste št. 1/31 Smarje pri Jelšah — Prelasko — Zupcevec — Brežice zveza z državno cesto št. 2 za progo od km 14.370 do km 15.600 banovinske ceste št. 2/189 Trbovlje — Zidani most — Sevnica — Rajhenburg — Videm, od km 8.000 do km 35 banovinske ceste št. 1/284 Sevnica — Planina — Lesično, od km 0.000 do km 0.638 banovinske ceste št. 1/295 Sevnica — Radna ter dovozna cesta na železniško postajo Sevnica in za progo od km 2.060 do km 4.500 banovinske ceste št. 2/290 Brežice — Sp. Pohaniča — Zdole od km 0.120 do km 6.330 banovinske ceste št. 1/291 Brežica — Dečna sela — Sromlje in dovozna cesta na železniško postajo Brežice. Prosnje je treba vložiti najkasneje do 15. avgusta pri okrajnem cestnem odboru v Brežicah.

Susak dobil avtomatno telefonsko centralo. Na ponovno intervencijo ekspoziture Trgovske zbornice na Susaku, naj bi Susak čimprej dobil avtomatno telefonsko centralo, je prišel z merodajnega mesta odgovor, da se prihodnje leto, prej ko bo, treba urediti vse formalnosti o najetu posojila za financiranje dela. Načrti so že pripravljeni, samo denarja še ni.

Za znanje trošarin na pivo. Na V. glavni skupščini Zveze pivovarniške industrije kraljevine Jugoslavije, ki je bila 6. t. m. v Beogradu in ki so se je udeležili zastopniki skoraj vseh pivovarj v naši državi, je predsednik dr. Gramberg naglašal, da si je Zveza zadnja leta nepristojno prizadevala, da bi se položaj pivovarniške industrije v naši državi izboljšal. Polozaj te panoge industrije je še vedno zelo težak. Konzum piva se je sicer nekoliko povečal, toda javna bremena so še vedno previsoka. Pivovarnarji zahtevajo v prvi vrsti znižanje trošarin na pivo, ki je največja ovira, da se pivovarniška industrija ne more uspešno razvijati. Država bi s tem prav nič ne izgubila na dohodkih, temveč celo pridobila, ker bi se konzum piva celo povečal, če bi se pivo pocenilo.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večina jasno in toplo vreme. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Splitu 34, v Beogradu 31, na Rabu 30, v Sarajevu in na Visu 28, v Zagrebu 27, v Ljubljani 25,2, v Mariboru 25. Davi je kazal barometer v Ljubljani 767,0, temperatura je znašala 16,2.

Največji bode našel delati na šmartinski cesti. Kjer bodo od Kolinske tovarne poseljeni delavci, trajno trajajo, med tem ko bodo od Kolinske tovarne do poljskega položaja začasno delavci. Delavci na šmartinski cesti. Pričakujejo, da jim bo tovarna odpravila čeno posla krivine in priključke (pomagane kose), da bo delo lahko neodvisno napredovalo. Razumljivo, da bo od konca septembra še vsolet tramvaj na novi progi.

Iz V. ž. g. št. 12. Bodo vozniki soprotni predstavniki. Pripravljajo namreč za ta mesec cel kup različnih zabav, katere bo dovolaj za ljubljanske in okolice. V nedeljo 10. t. m. popoldne bodo prileteli na Val. Vošnjakov rojstni dan. Veliko vrsto veselico s prav petim sporedom, bogatim areolom in plesom. Prihodnje nedelje 17. t. m. zvečer pa bodo hodili na prostem veselo burko Veluturista, katere režijo vodi član Nar. gledališča g. Preših. Za nadaljevalne stvari na programu. Dolžnost naša ljubljancem je, da v nedeljo zares obiskujemo te zabave, ne sebične delavce, ki tako vneto žele tim prej odkupiti rojstni dan prvega slovenskega pesnika. Pomagamo jim se mi! To je v nedeljo pogostino na svidenje pri Kamnitni misli!

Iz Maša zadušnica na pok. rudarskim glavarjem ing. Josipom Močnikom se bo brala jutri ob 7.30 v šentpeterski cerkvi.

Iz Zg. rajnega Zorina Brezgarja bo v nedeljo 10. t. m. maša zadušnica z mitvaškimi molitvami ob pol 9. uri v kapeli narodne katoliške cerkve v Ljubljani, na Gosposveti cesti št. 9.

Iz Uprave polije v Ljubljani razglašajo. da je šmartinska cesta od Jenkove ulice do železniškega podvoza (Vilharjeve ulice) zaradi gradnje nove tramvajске proge k Sv. Križu od 6. do predvidoma 25. t. m. zaprta za vožni promet.

Iz Prešnja postenega najditelja. Prosim očitnega, ki je po izjavi očitnega v nedeljo jutraj pobral elektronsko akeno s motocikla pred gostilno Aleš na Jelici, naj jo odda proti nagradi v isti gostilni, ali pa naj se javi na naslov: Kovč, Starecova ulica 27, Ljubljana (Trnov).

Iz Dnevske vrstovine ribe se priporoča restavracija Keršič.

Iz Roparski napad. Ko se je predmestni malo po 19 vračal delavec France Janžekovič domov na Stožice, sta ga na Vodovodni cesti med smrekami pri mestnem vodovodu iz zasede napadla dva romakova. Napadalec sta Janžekoviča podrla na tla ter mu vzela suknjico, ki ga je nosil v roki in v katerem je imel 50 din ter delavsko knjižico. Roparja sta pobegnila v gozd. Napadenec ju je nasledoval, a brez uspeha, ker se je kmalu umrčalo. Kakor je Janžekovič kasneje opisal napadalec, je bil eden majhne postave, podolgačega obraza, dolgih svetlih las, običen v staro zamazano obleko, drugi pa je bil srednje postave, kostanjevih las, v temnih zakrpanih hlačah s čepico na glavi. Policija roparja zasleduje.

Iz Obetke je ukradel. Včeraj popoldne je stražnik ustavlil na Taboru pljaneke bivšega rudarja Stefana Verleta, ki je nosil v zavrtku čedno moško obleko, o kateri je trdil, da jo je kupil v št. Vidu. Na stranici pa je Verle priznal, da je obleko ukradel v neki hiši v Tomačevem. Izkazalo pa se je, da Verle ni ukradel same ene obleke, marveč da je odnesel dve obleki in je eno že prej prodal na starini. Pri prodaji mu je pomagal neki Anton Repe, ki ga je policija tudi že zaprla, ker je osumljen, da je nekje v ljubljanski okolici vlomil in si prilastil veliko blaginje, ki jo je prodal nekemu dentistu. Za obena je romal v zapor se znan t. Jakob Jančar, ki je Repetu pomagal pri vromu in s katerim sta skupno zapljala denar.

Iz Tatvine v mestu. Z dvorišča hiše Franca Setine v Štepanji vasi je bilo on dan ukradeno 100 m bakrene žice za električno napeljavlo. Žica, vredna okrog 500 din, je last mestne elektrarne. Pri kopanju na Jelici je nekdo okradel slugo Valentina Strbana. Odnesel mu je 220 din, par rjavih nizkih čevljev, ključ postnega predala št. 346 in srebrno uro z verzičjo. Strban je oškodovan za 640 din. Pečarskemu pomočniku Viktorju Vovku je odpljel tat 1000 din vredno kolo znamke »Sojmak« in sicer iz veže gostilne »Pri Mirkotcu« v Tovarniški ulici, zidarskemu pomočniku Francu Bezlaju pa je bilo ukradeno 800 din vredno kolo znamke »Dürkopp« iz veže Poljskove gostilne na šmartinski cesti.

Iz Škofje Loke
Nekaj podatkov z meščanske šole. Letos je obiskovalo meščansko šolo 135 učencev, dovršilo pa jih je razrede 62%. Odlikovanja sta dva, s prav dobrim uspehom je končalo šolo 43 učencev, z dobrim 78, po pravni izpit pa so delalo 32 učencev, ostalo jih bo 16, neocenjena pa sta dva. K završnemu izpitu se je prijavilo 14 učencev in so ga napravili Klobovs Martin, Kejsar Janko, Korbič Franc, Mrak Jožef (z odliko), Paulus Stanišlav, Svojsjak Franc in Volčič Anton. Na zavodu je z lepim uspehom delovala šolska kuhinja, ki je razdelila 6106 male južine od tega 3629 brezplačno. PRK je št. 87 članov, zelo lepo pa se razvija tudi dijaški Sokol, ki šteje 31 članov. Očitno gledno pa je deloval PJS, ki je št. 12

Iz Liubljane
Iz Kako je bilo pri »Slaviji«. Stavka zavarovalnega uradništva pri »Slaviji« se je skrhala. Davi na vse zgodaj sta pričakovala tajnik in pravni referent zavarovalnice uradništvo pred uradom. Ko so uslužbeneci prišli, da povzdo, ali so res nekateri tovariši prelomili častno obvezo, da se ne vrnejo sami od sebe na delo, sta jih tajnik in pravni referent nagovarjala, naj se vrnejo delat čez da jim je uprava objubila dati takoj primerno pragmatiko sama od sebe, sicer sta jim pa grozila z najstrožjimi ukrepi. Ravnateljstvo je imelo že pripravljene opomine, kakor je uradništvo zvedelo, da bi z njimi pozvalo uradništvo delat v roku 14 dni; če bi uslužbeneci ne ubogali, so jih čakali tudi že pripravljene dekreti o odpustih. Zaradi obljub in groženj se je nekaj uslužbenecv vrnilo na delo, med tem ko so stavekazi bili v uradu že ob 5.30. Nekaj uslužbenecv je hotelo vztrajati pri častni obvezi, a jih je stavkovno vodstvo razveljavilo obveze, ker je bilo število stavkokozev preveliko. Stavkokaze je pa organizacija odsodila kot škodljivo uradništva in jim ne bo mogel nihče zbrisati madeža, da so častno obvezo pojedli. Zda je vprašanje kakšna bo uslužbenska pragmatika pri »Slaviji« in če jo bodo nameščenci dobili že prihodnje dni.

Iz Morske ribe soprotni poceni. Ribji trg je bil danes zopet dobro založen s cenejšimi skušami, ki so jih prodajali že po 10 dinarjev kg. Gospodinj sicer ne kupujejo mnogo rib poleti, danes so pa precej pogostejše po njih. Sardele so bile po 14 din, sardelice pa po 14 do 16 din kg, ker jih je bilo malo. Najcenejše so bile grlice, in sicer po 8 din kg. Rečne ribe so prodajali v splošnem po nespremenjenih cenah, in sicer ščuke in linja po 16 din, kline po 10 in postrvi po 40 din kg.

Iz Zadržek dela na svetokriški tramvajski progi. Včeraj je bila sklica stavebna komisija, ki je odobrila dela na svetokriški tramvajski progi. Pripravljenih dela trajajo še več časa, v ponedeljek pa bodo začeli delati v polnem obsegu.

Iz Maribora
Nova sokolska postojanka. Na praznik obeh slovenskih blagovestnikov so v Mariboru svečano zazidali lopato za izkop temeljev novega Sokolskega doma. Dela bodo do 1. decembra še toliko napredovala, da bo tedaj lahko slovesna otvoritev sokolske dvorane.

Fankovske zadrževnine. V neki gostilni na Radlu so se v pretepu fantje spopadli in premikali. Pri tem je dobil 28 letni posestnik sin Mako Porocnik s Sv. Treh kraljev več zabodljivcev v roko. Drugi so zadobili lažje poškodbe.

Kurjači iz vse države so se sestali pri svojih delegatih v Grmekovi dvorani v Stenčih, kjer so razpravljali o važnih stanovskih zadevah. Kot zastopnika prometnega ministrstva prisostvujeta kongresu, ki se danes zaključijo, inž. Finc iz Ljubljane in šef kurilnice inž. Zagoršek.

Čudna reč. V neki mariborski okoliški župniji je župnik na Vidov dan, ko so učenci zapeli državno himno, zapustil oltar. Ta vest je prispela tudi v Maribor in je vzbudila obilo komentarjev.

Na Kozjaku bodo streljali proti toči. Pri Sv. Križu na Kozjaku je v teku akcija za postavitev dveh poskusnih postaj za streljanje proti toči, ki ga zelo priporočajo. Prvo postavo grof d. Avernas, ki se tako z uspehom bori proti toči že več let in sicer tudi na svojem glavnem posestvu onstran meje. Za drugo postajo pa se je oddel posestnik Filip Galunder. Tretja struja pa se zavzema za streljanje in zavaro vanje proti toči.

Lastno dramatično šolo pripravlja režiser Vladimir Skrbinek, ki je deloval do sedaj v Skopju in ki se po parietnem predledku zopet vrata na oder mariborskega Narodnega gledališča.

Naknadna zapirana vojnih obveznikov, ki še niso bili zapreženi, bo 28. julija ob 10.30 pri Gambiru.

Zasliševanje Pintaričeve razbojniške tolpe je končano. Orožniško poveljstvo opozarja javnost, naj sodeluje pri zasledovanju edinega še ne aretiranega Pintaričevega pajdaša Josipa Kodra. Kodor bi mu dajal potuho, bo najstrožje kaznovan.

Ukinitev avtobusnega prometa. S 15. julijem se ukine avtobusni promet na progi Maribor-Ruše ter Maribor-St. Nj.

Tukajšnji Minnergesangverein je nameraval na pevski festival v Stuttgart, vendar pa ni oblast izdala zadevnega dovoljenja.

Ugotovljena identiteta. Drava je naplavila truplo mlače ženske in sicer v bližini Fale. Ugotovili so, da gre za posestnico ženo Marijo Kupert iz Remšnika. Mož jo je radi prežganega obeda skregal, pa si je vzgledna gospodinja gnala to stvar tako k srcu, da se je poglala v dravsko valovje, kjer je utonila.

Iz drvečega vlaka je skočil
Ljubljana, 8. julija.
Davi malo po 7 so bili reševalci telefonično pozvani iz remise cestne železnice v Dravice, češ, da se je tam pripetila huda nesreča. Reševalci pa so morali iz Dravlj odpljati prazni in so ponorečena, 28 letnega brezposelnega delavca Rama Duratoviča takoj naložili na glavnem kolo-dvoru ter ga odpljali v bolnico.

Duratovič, doma iz Pečigrada v kazinskem okraju v Bosni, je bil zaposlen pri cestnih delih nekje v bližini Škofje Loke. Pred dnevi je bil odpuščen vendar je še ostal v Škofji Loki, sklenil pa je že tedaj, napotiti se v Ljubljano. Davi je prišel na postajo na Trati, pa ni kupil voznega listka, ker ni imel denarja. Misli je, da bo že kako ukanil sprevodnika in je vstopil v jutranji vlak, ki je odpljel proti Ljubljani. V vlaku se je nekaj časa res spretno

Iz Trbovelj
Črne zastave vise raz rudniških postoj in oznanjajo smrt glavarja slovenskega rudarstva g. inž. Močnika. Njegovega pogreba, ki bo v petek, popoldne, se udeležijo tukajšnje rudniško ravateljstvo z rudarskimi inženjerji, četa rudarjev v rudarskih krogih z rudarsko zastavo in delavsko godbo. Pogreba pa se bo udeležila tudi večja delavska deputacija-zastupnik II. skupine rudarske zadruge kot zastopnice vsega rudarskega delavstva in zastopstvo bralovske skupščine. Enako se udeležijo deputacije iz sosednjih rudarskih revirjev pogreba rudarskega glavarja.

Darujte za »Zvončkov« sklad
Ljubljana, 8. julija.
Davi malo po 7 so bili reševalci telefonično pozvani iz remise cestne železnice v Dravice, češ, da se je tam pripetila huda nesreča. Reševalci pa so morali iz Dravlj odpljati prazni in so ponorečena, 28 letnega brezposelnega delavca Rama Duratoviča takoj naložili na glavnem kolo-dvoru ter ga odpljali v bolnico.

Duratovič, doma iz Pečigrada v kazinskem okraju v Bosni, je bil zaposlen pri cestnih delih nekje v bližini Škofje Loke. Pred dnevi je bil odpuščen vendar je še ostal v Škofji Loki, sklenil pa je že tedaj, napotiti se v Ljubljano. Davi je prišel na postajo na Trati, pa ni kupil voznega listka, ker ni imel denarja. Misli je, da bo že kako ukanil sprevodnika in je vstopil v jutranji vlak, ki je odpljel proti Ljubljani. V vlaku se je nekaj časa res spretno

MALI OGLASI

Beseda 50 par, davek posebej. Preklic, najave besede Din 1.—, davek posebej.

Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase se priznava.

PRODAM

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 5 Din

Aleks. OBLAT,
velvetgovina
vseh vrst čevljev
se priporoča cenjenim
odjemalcem.
Sv. Petra cesta 18

SVESE BRUSKE
in špingle, debele, okume,
v kosarah po 40 kg din 100.—
do 170.—, franko prevoz, raz-
poltja G. Drechsler, Tuzla.
1231

KUPIM

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 5 Din

POZOR!
Kupujem in prodajam rabljene
čevlje. — Rabim večjo količino
modrih čevljev. Kvačar, Vol-
akova ul. 4.
1203

IZATO
vskovrtno, najbolje plačam.
K. RANGUS
šolar in sodni častnik, KRANJ.
Zahtevajte cenik! 1221

STANOVANJA

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 5 Din

ENOSOBNO STANOVANJE
oddam takoj ali s 1. avgustom.
Pojamila Čojzova cesta 1. 1216

SLUŽBE

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 5 Din

BRIVSKEGA POMOČNIKA
se isposamagajo ob sobotah —
sprejemam. — Naslov v upravi
»Slov. Naroda«. 1222

NARODNA TISKARNA

LJUBLJANA

PREPROSTE IN RAJNEJŠE

PREPROSTE IN RAJNEJŠE

Uvedite zavarovanje proti toči!

Zanj so se odločili celo v banovinah, ki sicer naši banovini ne prednjačijo

Ljubljana, 8. julija. Že več let ponavljamo to zadevo. Že več let — zvonimo po toči in leto za letom imamo priliko opozarjati, kako silno potrebna bi bila uvedba splošnega obveznega zavarovanja proti toči. Zakon o obveznem zavarovanju posevkov in plodov proti toči je izšel že 1. februarja 1931. Zakon določa v 1. členu, da banovine lahko uvedejo obvezno zavarovanje posevkov in plodov proti toči, člen 2 pa predpisuje, da morajo banke uprave izdelati poseben pravilnik (ki ga mora potem še odobriti poljedelski minister) o zavarovanju. Nekateri banovine so že uredile s posebnimi uredbami vprašanje obveznega zavarovanja proti toči na svojem področju. Glasovi, da so z obveznim zavarovanjem zelo zadovoljni na Hrvaškem, prodirajo pogosto tudi k nam. Zato je pa tudi med našimi kmeti, zlasti v okrajih, ki meje na sosednje banovine, čedalje glasnejša zahteva po obveznem banovinskem zavarovanju proti toči tudi pri nas. Že pred leti smo obširno razpravljali o potrebi zavarovanja proti toči in njegovih koristih; zdaj vsega tega ne bomo ponavljali. Potrebno bi bilo sicer pisati obširne članke delj časa, dokler bi se ne zganili gospodje na pristojnih mestih, toda vprašanje je, ali bi se kdo sploh zganil. Ob tej priliki pišemo o potrebi uvedbe zavarovanja proti toči zato, ker se je zopet tako drastično izkazalo pred dnevi, ko je toča napravila ogromno škodo v brežiškem okraju, da je uvedba splošnega obveznega zavarovanja proti toči v resnici nujno potrebna. O zavarovanju proti toči radi ali neradi pri nas pišejo od časa do časa zavarovalni tehniki zasebnih zavarovalnic, ki imajo uvedeno tudi panogo zavarovanja proti toči. Ti strokovnjaki se seveda zelo trudijo dokazati, kako nesmiselna bi bila uvedba splošnega obveznega banovinskega zavarovanja proti toči. Zavarovalno tehnične težave bi bile baje nepremagljive. Gospodje znajo spretno operirati in manevrirati s številkami in kdor jim noče brez vseh pridržkov verjeti, da obveznega zavarovanja res ni mogoče uvesti, je obsojen vnaprej kot demagog ali ignoran. Toda z vprašanjem zavarovanja proti toči so se pečali že zdavnaj tudi zavarovalni tehniki, ki niso zaposleni pri zasebnih zavarovalnicah, in dokazovali so, da ima samo obvezno, splošno zavarovanje proti toči pomen med tem ko prostovoljno zavarovanje lahko služi le bogatejšim posestnikom. Kmet se ne more zavarovati pri zasebnih zavarovalnicah tako, da bi lahko prejel primerno zavarovalno prispevki so previsoki. Če bi za zavarovanje prispevali vsi posestniki v banovini, bi prispevke lahko plačevali tudi revnejši, zavarovalnica bi pa bila tudi mogočen zavod, ki bi lahko kril vse škodo zavarovanjem. Uspešnejšega boja proti toči ne poznamo, dokler ljudje ne bodo znali razganjati zlonosnih oblakov, ko kmetov obetoj vedno ogrožata toča, če ne bo zavarovan za primerno odškodnino. To so nedvomno sprevideli tudi na banški upravi in morajo razmišljati o primernih ukrepih, ko polti teden za tednom prejemajo poročila iz številnih okrajev o škodi, ki jo je napravila toča. Prizadetim občinam je treba vsaj odpisati davke če jim že ne pomagajo še s posebnimi podporami. Zaradi škode, ki jo dela toča leto za letom v banovini, trpi več ali manj gospodarstvo vse banovine, da ne rečemo tudi države. Nizobna zadeva zapuščenih vasi, če toča uniči večino letnih pridelkov v več podeželskih občinah. Stradajoči ljudje se morajo hočeš nočeš obračati na oblasti s prošnjami za podpore. Oblasti jim pa navadno ne morejo dati primernih podpor, ker v ta namen nimajo pripravljenih sredstev v proračunu. Ne najdemo drugega izhoda razen uvedbe obveznega splošnega zavarovanja proti toči. Saj vendar ne moremo tudi za odškodovanje po toči prirediti nabiralnih akcij ali se zanašati, da bo do na banški upravi iztaknili kakšen poseben kredit, ki je čaka samo na točo. Tudi z bednostnim fondom ne moremo zamasti vseh vrzeli. Mislimo, da bi uvedba obveznega zavarovanja ne smela biti tako težko vprašanje, če so se zanj odločili celo v banovinah, ki sicer naši banovini navadno ne prednjačijo. Nihče več ne želi, da bi desetletja razpravljali o načrtih pravilnika zavarovanja, vendar bi bilo treba začeti razpravljati, ko že brez tega ne pojde. Zato bi se najglasili tudi nekateri drugi gospodje in ne samo ta ali oni zavarovalni tajnik zasebnih zavarovalnic. Naj bi se vsaj izjavili, zakaj se doslej niso bolj zanimali za vprašanje uvedbe tako potrebne zavarovanja. Hvaležni bi imeli zlasti številni kmetje, ki bi radi slišali vsaj zvonjenje po toči.

Zakaj je postala zločinka

Kakor v filmih se je pot Pepce Berlec od kmečkega dekleta do gospodične končala v zaporu

Ljubljana, 8. julija. Razprava proti Pepci in Tončki Berlec iz županij nji pri Kamniku je upravičeno vzbudila zanimanje mnogih, ki jim tudi sodne razprave dajo povod za razmišljanje o duši naših ljudi. Razumljivo je, da je bila razprava pravzaprav senzacija za vse kamniški okraj, v katerem so že več let govorili o slepi Pepci in njenih podvigih. Skoroj bi lahko govorili o dveh tabojih ljudskega mnenja glede Pepce, v enem taboru so jo obsojali in v drugem so jo imeli za žrtev »zarote«. V razpravni dvorani je bilo mnogo kamničanov, med publiko so pa sedeli tudi juristi, ki so z velikim zanimanjem sledili razpravi. Zelo vztrajno je več ur poslušal razpravo tudi neki pisatelj. Razprava bi bila v resnici lahko gradivo za napet roman o usodni poti lepega postavka kmečkega dekleta, katerega odtuga prekipevajoče življenje v njej od domače grude in jo vrže v tuje socialno okolje, v katerem hoče postati gospodična in tudi gospa, pa se njena pot h socialnemu dvigu konča v zaporu. Pepca je s svojo lepoto in temperamentom zmela vse moške, ki so se z njo pobliže seznanili. Trgovca in posestnika Prodnik Franc je priznal, da je bil blazno zaljubljen v njo. Po vsem, kar je povedal, pa lahko sodimo, da je še vedno ni pozabil in da jo pozabiti ne more. Ko mu je Perne izdal, da je bil intimen prijatelj njegove neveste in ko so ljudje začeli govoriti, da je otrok izrezan Perne, je Prodnik zahteval od Pepce, naj mu samo pove, kdo je v resnici oče njenega otroka in da jo bo vzel za ženo, čeprav ni oče. Pripravljen je bil skrbeti za tujega otroka,

samo da bi bila Pepca njegova žena. Sodniki malega senata niso mogli razumeti, zakaj se Perne tako krčevito vsiljuje za očeta. Ko so ga vprašali o tem, je Perne odgovoril, da se godi Prodniku velika krivica in da to ne gre. Sam Perne je pa vedel povedati, da je imela Pepca razmerje z več moškimi, torej tudi Perne ne more biti docela priprčan, da je prav on oče. Permet ni motila možnost, da se tudi njemu godi velika krivica. Perne se je kratkoma zrtvoval Prodniku na ljubo. Perne tudi ni v teku dolge razprave naravnost priznal, da je oče, izjavil je samo, da ljudje govorijo o veliki podobnosti med njim in otrokom Pepce Berlec. Obtožnica je bila prava kratka, kakor so obtožnice vedno kratke, kadar gre za obtoženo, ki priznava krivdo že med preskavo. Po opisu delikta v takih obtožnicah sledi navadno med razlogi pojasnilo, da je obtoženo zločin priznal in je torej obtožba utemeljena. Karel Uršič je v celoti priznal vsem pri Prodniku in vsem pri Perne. Uršič je bil v Tončki sta trdovratno tajili krivdo. V obtožnici je bilo zapisano, da sta skušala na vse načine zabrisati sled, ki bi preiskovalne organe privedla do prepričanja, da sta bili v zvezi z Uršičem. Več ur je trajalo zaslišanje o tem, da se odkrijejo vsi napor obtožene Pepce in Tončke v tej smeri. Izkazalo se je, da se je zlasti Tončka na vse načine trudila držati Uršiča v šahu. Ko je bilo pred leti vloženo v župnišče v Stranjah, je bil viona osumljen Karel Uršič, ki t. d. naj ni bival več pri Berlečevih, temveč v Godišu. Tončka je tedaj napela vse sile, da bi se Uršič vrnil v županje njive, ker bi ga imeli s Pepco tako stalno pred očmi

in pod nadzorstvom. Bali sta se, da bi Uršič ob priliki povedal, da je vionil z njima pri Prodniku in Perne. Vedeži sta, da je Uršič slabši, ki utegne kaj izbrbljati, če ne čuti nad seboj njuno demozonsko moč in vpliv. Ko je Perne izdal Prodniku vse, kar je vedel o vionih, je Tončka takoj poslala Uršiča v šmartnem pri Litiji. Trikrat ga je obiskala in mu zabijevala, da mora molčati. Pejla se je tudi k Uršičevi materi v Novo mesto in uspelo ji je mater prepovoriti, da se je odpeljala k Perne. In mu dala pisemno izjavo, da bo vsa škodo povrnila. Tončka je mater prepričala, da je Uršič sam vionil in da je treba škodo poravnati, da ne bo Berlečeva hiša trpela sramote. Seveda je Uršičevi materi obljubila, da ji bosta denar s Pepco povrnili. Vse to bi bili pa samo indicij, na katerih sodišče ne bi moglo utemeljiti

obsojbe, če ne bi Uršič vsega priznal in tako opisal oba viona, da mu sodišče ni moglo odrediti verjetnosti. Edino protislovje v Uršičevem priznanju je bilo v izjavi, da ni uporabljal vionilnega orožja pri vionu v Prodnikovo hišo, dočim je Prodnik izjavil, da je bila skrinja, iz katere je vionilec odnesel kaseto z denarjem, s silo in z orodjem odprta. Mogoče je Uršič vionilsko orožje zatajil v prepričanju, da bo kazneni radi tega manjša, morda je Tončka, ki je šla z njim, odprla s silo skrinjo, a Uršič tega ni opazil. Zaradi tega protislovja pa sodišče ni dvomilo v Uršičevo verodostojnost. Kakor v romanu in filmih je postala lepa Pepca zločinka, ker je hotela biti lepo oblečena, ker je hotela iz kmečkega dekleta postati gospodična in gospa ter živeti kakor žive gospodične in gospe v mestih.

negu vzhoda brzojavno prošil, naj usmrtitev odgode. Hotel je kupiti sinu pomilostitev za politične vesti, ki jih je smatral dragocene za Anglijo. Parnik je imel pa zamudo in predno je Trebitsch-Lincoln prispel v London, je bil krvnik že opravil svoje delo. Trebitsch-Lincoln se je vrnil v pustolovsko življenje. Pojavil se je vedno, kadar je kje na svetu vrel — v revoluciji v Afganistanu leta 1929, in v Mandžuriji med japonskim vpadom. Bil je opetovano v Evropi, nekoč celo z oficijelno kitajsko mislijo. Bil je v raznih državah aretiran in izgnan. Lani je vstopil v politično službo Japonske. Zdej je pa zahrepen po svoji domovini, kamor bi se rad vrnil. Seveda je pa še vprašanje, če mu bo dala žilica mir in če ne bo svojih pustolovščin nadaljeval.

Trebitsch-Lincoln se je vsega naveličal

Največji pustolovec našega stoletja bi rad v miru preživel zadnja leta svojega življenja

Madžarske oblasti so prejele prošnjo, da bi dovolile povratek v domovino budhističnemu dostojanstveniku Chao Kungu, predstojniku samostana v Tientsinu. Moža je utrudilo pustolovsko življenje v tujini in rad bi preživel zadnja leta svojega življenja v domačem kraju med svojci. Chao Kung je namreč rojen Madžar Ignac Eduard Trebitsch ali kakor se je imenoval v Angliji in Ameriki L. T. Trebitsch-Lincoln — največji pustolovec našega stoletja, sin židovskega trgovca, anglikanski pridigar, zasebni učitelj, poslanec angleške spodnje zbornice, agent vojnanske službe, lastnik plantaž, tiskovni šef Kappove vlade v Nemčiji, trgovec z orožjem in nazadnje budhistični menih na Daljnem vzhodu.

Ime Ignaca Trebitscha-Lincolna, znano čitateljem listov vsega sveta, seveda pa tudi vojaškim in civilnim policijskim oblastem vseh držav, se pojavlja v svetovnem tisku od časa do časa od začetka našega stoletja. Ignac Trebitsch je star zdaj 59 let. Rojen je bil v mestu Paks v madžarskem Podunavju. Stari Trebitsch, trgovec z usnjem, ki so v njegovi podzavesti še živo učinkovale tradicije gheha, je često ves v skrbah zmejal v glavo nad doraščajočim sinom, ki ni kazal nobenega veselja do dela v očetovi trgovini. Ta dečko nastopa kakor da je grof. Kam neki vodi to? — je dejal večkrat ženi, ko se mu je sinko zopet izmuznil in jo popihal v Budimpešto, da bi se izognil zmerjanju. Toda Roszi Trebitschova je bila navdušena, da so bili prispevki njenega sinčka objavljeni v »Pesti Ujsagu« in zatrdala je, da se bo Edde že znal prebiti skozi življenje. Kot 18 letni mladenič se je napolnil Trebitsch sin na Duraj. V žepu je imel nekaj cekinov, ki jih je bil izmaknil očetu. Denar je kmalu zapravil, zato si je pa pridobil naklonjenost kapucinov, čuvarjev cesarske grobnice, pri katerih se je dal krstiti. Z njihovo pomočjo je dobro znovčel spletke o nekaterih madžarskih aristokratih, osumljenih patriotizma, ki ni bil v skladu z interesi režima. Mlad Trebitsch se je ponudil, da bo po budimpeških kavarhah bedel nad varnostjo monarhije. Toda z denarjem, ki ga je dobil kot obratni kapital obnem s primerno legitimacijo, jo je popihal v Anglijo. Tam je zopet izpremenil svoje veroizpoved. Iz katoličana je postal anglikanec. Toda tudi s tem ni našel mira. Podjetnemu človeku njegovega kova je bila prikladna edina država Amerika. In tako jo je mahnil čez morje. Na ameriški univerzi je dovršil bogoslovsko študijo, odklikoval se je kot pridigar, potem se je pa vrnil v Anglijo. Verska komjunktura in pridigarski talent sta mu pomagala. Trebitsch, ki je bil v Ameriki

sprejel še drugo ime Lincoln, češ, da je po materi potomec slavnega prezidenta Združenih držav, je postal v Angliji dekan. Pridobil si je prijateljevalci in posebno zaupanje kralja kakaa Seeboma Rowntreea, industrija, človekoljuba, učenjaka in liberalnega politika. Trebitsch-Lincoln je postal njegov osebni tajnik. Baje je sloveča Rowntreeova knjiga »York, Study of Poverty« v resnici T. delo. Če je pa že sporno vprašanje, da-li je Trebitsch res prosil svojega dobrotnika na literarnem polju, je pa izven dvoma, da je Rowntree pripomogel njemu do politične slave. Vpliv in denar bogatega industrija sta odprla obema vrata v angleški parlament. Trebitsch Lincoln je bil izvoljen za poslanca 1. 1910 in sicer za Darlington.

Liberalni parlament je bil pa razpuščen in o Trebitschu se je slišalo zopet med vojno, ko je bil imenovan za vrhovnega cenzorja nemške in madžarske korespondence. V tem času je sprejel še puritansko ime Thimoty. Čutil se je pa preveč podrejenega in s svojim novim položajem ni bil zadovoljen. Imel je v rokah ključ do nemške šifre in lahko bi bil postal zelo koristen angleški vohun. Toda pri vohunih je že tak, da začno kmalu delati za obe strani in tako je bilo tudi s Trebitschem. V službi angleškega vohunstva je obnem delal za nemško admiraliteto. Deloval je tako spetno, da mu dolgo niso prišli na sled in angleško vojno brodovje bi bilo zašlo v pogubno past, da vrhovno poveljstvo ni v zadnjem trenutku spregledalo in spoznalo nevarnost. Bivši poslanec je odpotoval v Ameriko, ki je bila takrat, v začetku leta 1916, še nevtralna. Kot politični begunec je našel tam zavetišče. Tam je tudi izdal knjigo »Spomini mednarodnega vohuna«, ki mu je prinesla premoženje. Toda v Angliji so ta čas ugotovili, da je ponarejal menice svojega mecena. Zaradi zločina so ga ameriške oblasti izročile angleškim in v Angliji je presedel tri leta v ječi. Iz ječe je prišel leta 1919, ko so bili za pustolovce velikega kalibra najugodnejši časi. V Amerongenu je dobil od bivšega cesarja Viljema priporočilo na njegove prijatelje v Nemčiji. Madžarski žid se je takoj pridružil nemškimi nacionalistom in med Kappovim pučem se je naselil kot tiskovni šef uporniške vlade, v vladnem poslopiju na Wilhelmstrasse. Ta slava je pa trajala samo nekaj ur. Z drugimi junaki tega puča je pobegnil tudi on na Madžarsko. Kot zaupnika nemških nacionalistov so ga sprejeli najvišji dostojanstveniki države. Potoval je iz Nemčije na Madžarsko in nazaj. Toda politično delovanje te vrste ni bilo za moža, vajenega služiti funte in dolarje. Udeležil se je bil še pri ponarejanju češkoslovških bankovcev po 500 Kč in francoskih tisočakov. Ko so pa posegli v to afero francoski diplomati in detektivi Francoske banke, jo je urno popihal v Ameriko. Takrat pa ni imel sreče, ker so ga kmalu aretirali in obsojili, ko je zagrešil še tam več prestopov in zločinov.

Ko je odsedel kazni, je užaljeno obrnil hrbet belemu plemenu, zopet je izpremenil svojo vero, postal je budist in Kitajec. Iz Čunkina na tibetski meji je prišel v vrtnice političnih zarot. Bil je politični svetovalec mandžurskega diktatorja Vupeifu in dobavitelj orožja raznim državam, ki so se borile za oblast na Kitajskem. Na Javi je kupil plantaže za več milijonov, ki jih je bil zaslužil z dobavami orožja. Pozneje je pa vse svoje premoženje v Monte Carlu zaigral. Toda znal si je zopet pomagati. Edna nepopravljiva nezgoda ga je doletela v začetku marca 1926. Takrat je bil v Angliji obsojen na smrt njegov sin John, obtožen umora. Trebitsch-Lincoln je z Dalj-

Sovražnica in ljubiteljica živali

Vdova po advokatu Maria Smith v Kapstadtu je bila splošno znana kot velika sovražnica živali. Sovražila je zlasti domače živali in preselila se je od sorodnikov, pri katerih bi morala stanovati po smrti svojega moža, ker so imeli psa. Zapodila je od hiše mačka, ki jo je imel njen mož zelo rad. Živila je osamljeno in vse njeno življenje je bilo čudaško. Sosedje so mislili, da je ostala po moževi smrti brez sredstev in nosili so ji jesti. Oni dan je pa umrla in v rjavem papirju so našli zavito njeno oporoko. 70-letna vdova je zapustila v našem denarju okrog 5.000.000. Od svojega bogastva je zapustila samo okrog 50.000 svojim sorodnikom, vse drugo pa Kraljevskemu društvu proti trpinčenju živali. Kakor je čudaško živila, tako je ostala čudaška tudi ob smrti. Človek bi mislil, da bo ostala dosledna v svojem sovraštvu do živali, pa je naenkrat dokazala nasprotno, da živali ljubi.

Amerika se oborožuje

Zastopniki ameriškega mornariškega ministra so podpisali te dni s tovarnami pogodbo o dobavi 98 bojnih letal in 16 vojnih ladij, 13 aeroplanov bo zgrajenih kot letete trdnjave. To so moderna veleletala, prave zračne oklopnice, oborožene s topovi velikega kalibra. Z dosedanjimi, ki jih že ima ameriška vlada na razpolago, bo teh zračnih trdnjav 52. Razen tega je naročila ameriška vlada še 78 bombarderskih in 7 lovskih letal.

Istočasno je ameriško vojno ministrstvo objavilo podatke o stroških za oboroževanje v prvem polletju tekočega leta. Za 236 lovskih, 118 bombarderskih, 37 napadalnih 35 izvidniških, 35 prometnih in 95 bojnih letal je plačala Amerika 29 milijonov dolarjev. Pa tudi na morju se Amerika z vso vmeno oborožuje. V državnih ladjedelnicah grade tri nove podmornice, 3 pa gradi Electric Boat Company. Te podmornice s tonazlo po 1300 ton bodo veljale 30 milijonov dolarjev. Amerika gradi zdaj 73 vojnih ladij.

Knjiga džungle kot film

Alexander Korda izdeluje nov kiplingovski film, ki se bo imenoval »Kalkutta« in ki bo združil v celoto več epizod iz znane Kiplingove knjige »Knjige džungle«. Glavni vloga Mauglia bo igral mladi Indijec Sabu, ki je že večkrat nastopil v filmu. Eden najtežjih problemov je bil prilagoditi film knjigi, v kateri živali pragozda govorijo. Korda je rešil ta problem tako, da mu izkušeni krotci v londonskem zoološkem vrtu dresirajo nekatere zveri, da bodo s svojimi glasovi delale vtis, kakor da izgovarjajo nekatere angleške besede. Gledalcem bo vsaj v angleških kinematografih ta govorica razumljiva deloma iz dejanja samega, deloma pa zato, ker bo Maugli na živalske glasove odgovarjal s celimi stavki.

Radioprogram

Podrobne sporede vseh evropskih radijskih postaj in obilo zanimivega stiva dobite v tedniku za radio, gledališče in film »NAR. VAL«, Ljubljana, Knafljeva ulica 5.

Sobota, 9. julija

12: Plošča za ploščo hiti z vsake veseleje donk. — 12:45: Poročila. — 13: Napovedi. 13:20: Plošča za ploščo hiti, z vsake veseleje doni. — 14: Napovedi. — 14:40: Pogovor s poslušalci. — 19: Napovedi, poročila. 19:30: Nac. ura. — 19:50: Pregled sporeda. 20: O zunanji politiki (g. dr. Alojzij Kuchar). 20:30: »Milostljiva gre na odhiti. Vsega zvočna zgradba. — 22: Napovedi, poročila. 22:15: Radijski orkester. — 23: Poročila o pripravih za XX. mednarodni kongres katoliških esperimentistov v Ljubljani.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

OSUETA

ROMAN DEKLISKEGA SRCA

— Ave Marija purissima... To je onal... Tereza je sedela na satenastih blazinicah. Na sebi je imela domačo obleko iz belega damasta, rokavi so bili zavijani in pripeti z zaponkami, čijih demanti so se dotikali njenih komolcev do golih rok. Toda v razkošni obleki se je poznal nekakšen nered, deklitini lasje so bili razpuščeni in valovili so okrog njenega belega, nežnega vratu. Njena postava je bila bolestno sključena in čelo naslonjeno na krasno roko. — Stopi bliže, Paco, — je dejala z zamolklim glasom. — Kaj me ne poznaš? — Sveta Devica, Mati božja! — je vzkliknil. — kako bi ne poznal done Tereze de Vasconcellos! — Da, — je dejala, — to sem jaz. Toda pri svojem zveličanju ne izgovarjam tega imena, kajti to je ime mrtve žene. Paco, zaupala sem ti, poklicala sem te, izdam ti skrivnost, ki je nihče na svetu ne pozna. Ali jo boš zvesto čuval? — Pri moji veri, pri mojem zveličanju! — je odgovoril. — lahko mi jo zaupate. — Se ni dolgo tega, ko sem te videla, — je na-

daljevala. — Bilo je nekega jutra pri maši v samostanu Stročega reda sv. Frančiška. — Tudi jaz sem vas spoznal. — je vzkliknil. — Torej ste bili vi? Toda nosili ste pajčolan in trnjevo krono. Kaj ste bili redovnica? — Da, — je odgovorila z zamolklim glasom, — toda iz samostana sem pobegnila, prelomila sem svoje zaobljube. Nekaj časa je bilo vse tiho, potem se je pa Paco še enkrat prekrizal. — A zdaj sem tu, — je nadaljevala Tereza, — sredi razkošja in sijaja, sredi vsega, kar more laskati ponosu in dražiti čutnost. Vse to bogastvo je moje. Moje želje, moje vrtoglavoosti so najvišji ukaz, vse me tu uboga. Umolknila je in pogladila z roko svojo blestečo obleko. — Svila je nadomestila raševino, — je nadaljevala, — moje telo se ne muči več, ne vstajam več ponoči in vendar ne spim slajše za temni svilenimi zavesami, kakor sem spala na slamnatem ležišču svoje celice. Vzlic temu razjedata mojo dušo obžalovanje in obup. — Da, ker mislite še vedno na dona Alonza de Gusman, — je dejal Paco Rosales. — Da, mislim nanj, — je vzkliknila Tereza in zadržala pri tem imenu. — Paco, on je omadeževal mojo čast in pogubil mojo dušo. On me je pahnil v brezno sramote in greha, kjer moram umreti... Dočim prenašam jaz tako velike muke, on se smeje, on ljubi in je ljubljen... Paco, ali

me razumeš, kaj hočem od tebe, kaj od tebe pričakujem? — Priklam je. — Nevarnost bo velika, — je nadaljevala, — toda s krepko roko, neomajnim pogumom in oprezno voljo je človek vedno gospodar življenja drugega človeka. Dam ti nagrado, ki bo prekosila vse, v kar moreš upati, iz tebe napravim bogatino, visokega gospoda če želiš. In ker jo je presenečeno, skoraj nezaupljivo motril, je ponovila s posebnim povdankom: — Da, plemiča lahko napravim iz tistega, ki bi ubil dona Alonza de Gusman. — Iskati človeka, najti ga samega in zasadi mu nož v hrbet. — je dejal Paco Rosales hladno. — to je lahka osveta, toda prehitro je končana. Poznam nekoga, ki je sovražnik dona Alonza de Gusman in ki ni hotel storiti tako. Morda bi se pa našla drugačna osveta počasnejša, groznejša. — Kaj hočeš reči s tem? — ga je prekinila Tereza. — Tedaj je potegnil berač izza pasu papirje in jih izročil mladi ženi. — Kaj je to? — je vprašala presenečeno. — Papirji z naslovom don Gaspar Alonzo Perez de Gusman, markiz, grof in vlastelin San Lucara de Barrameda, komornik Njegovega katoliškega Veličanstva. Kdo ti jih je dal? — Bili so v torbi nekega frančiškana, prihajajočega iz Lisabone in morda je v njih dokaz, da

je don Alonzo de Gusman izdajalec, upornik proti kralju, našemu vladarju... Tereza je razlomila pečat in razgrnila pisma. Bila so šifrirana. — Ah, — je vzkliknila prestrašeno. — Kdo bi znal to prečitati? — Jaz ne, — je odgovoril Paco razočarano. — Nekaj časa sta molčala, potem je pa Tereza nadaljevala: — Nič ne de, pusti mi te papirje. Jutri bom že vedela, kaj je v njih. Vstala je, vzela žametast mošnjček in ga izpraznila v klobuk Paca Rosalesa. — O! je vzkliknil ves očaran, — to je pa prebogata miloščina. Še nikoli nisem dobil naenkrat več kakor ducat in niti taka sreča me ni doletela pogosto. — Bogatina hočem napraviti iz tebe, — je dejala Tereza otožno, — hočem, da se vrneš v našo Valencijo in preživiš tam mirno svoje dni, ne da bi kaj delal. — Tako sem živel vedno, — je priznal odkrito. — Da, toda odlej ne boš več iztegoval roke in prosil mimoidočih v bogajme, temveč nasprotno, sam boš lahko delil miloščino. Mnogo dobrih del bo treba. Paco, če si boš hotel zaslužiti odpuščanje tako velikih grehov. — Moja vest je čista, — je dejal; položil je roko na srce in zatislil oči.